

Foto: Morten K. Thomsen

FSB-JUBILÆUM: DANMARK GØR EN FORSKEL I VERDENS BRÆNDPUNKTER

FSB's 20 års jubilæum blev den 7. december 2015 fejret med en velbesøgt konference i Eigtveds Pakhus. Der var både interessante oplæg og ros til FSB for at gøre en forskel. Ifølge udenrigsminister Kristian Jensen vil FSB fortsat stå som et centralt beredskab for civile udsendelser, men med et større fokus på brændpunkter som Afghanistan, Sahel, Ukraine, Irak og Syrien.

AF KATHRINE SCHMEICHEL

Selvom "verden står i flammer", og der ikke er tegn på nedgang i antallet af globale kriser og skrøbelige stater – var der masser af ros og fødselsdagslyskninger til Freds- og Stabiliseringsberedskabet (FSB) på den konference, Udenrigsministeriet afholdt den 7. december 2015 i anledning af beredskabets 20 års jubilæum.

Humøret var højt både under den fem timer lange konference og den efterfølgende reception, der foregik på 'FSB markedspladsen' – også i Eigtveds Pakhus ved Udenrigsministeriet i København – og som bød på stande med informationer om de missioner, FSB udsender til, 'bestyret' af missionsdeltagere selv.

Udtrykket 'verden står i flammer' og den nedslående statusmelding om verdens tilstand kom fra en af de mange paneldeltagere – Henrik Ø. Breitenbauch, chef for Center for Militære Studier på Københavns Universitet, der også fremhævede FSB for at være "et af de fremmeste eksempler på, hvor man får mest mulig effekt for pengene" med hensyn til at stabilisere skrøbelige stater.

Ros fra udenrigsministeren

Konferencen blev åbnet af udenrigsminister Kristian Jensen (V) – der også kvitterede med ros til de fremmødte ca. 140 FSB'ere:

"Selvom jeg ikke har så meget erfaring endnu som udenrigsminister, er det gået

igen på mine rejser, at vi i Danmark er anerkendt for at være dygtige, professionelle og gode til at levere, samtidig med at vi har en god samarbejdsånd. Tusind tak for jeres indsats og tillykke med fødselsdagen!"

Kristian Jensen slog fast, at stabilisering af skrøbelige stater og konfliktramte områder fortsat vil være en udenrigspolitisk hovedprioritet for regeringen, der via FSB og samtænkte civile og militære bidrag vil "stille skarpere" på lande og regioner som Afghanistan, Sahel, Ukraine, Irak og Syrien.

"Vi kan ikke være tilstede alle steder. Men der, hvor vi er, skal vi skabe sammenhængende og langsigtede resultater," sagde

Omkring 140 FSB'ere deltog i FSB's 20 års Jubilæum den 7. december 2015. Foto: Morten K. Thomsen

udenrigsministeren, der også levnedede plads til at mindes en afdød FSB'er:

”Mette Teilmann Nielsen betalte den højeste pris den 17. januar 2014, da hun som udsendt gennem beredskabet til EU's politimission i Afghanistan omkom under et terrorangreb i Kabul. Derfor skal i dag også bruges til at mindes og ære Mette og de andre FSB'ere, som kom og kommer hjem fra missioner med ar på krop eller sjæl.”

Hvad er et demokratisk valg?

Udenrigsministeren deltog bagefter i en debat med FSB'erne Peter Beiter Brasholt og Andreas Sørensen om valg- og krisestyringsmissioner – ledt af DR-journalist Tine Gøtzsche.

I en diskussion om, hvad et demokratisk valg er, reflekterede valgobservatør Peter

Beiter Brasholt over, hvor meget demokrati, der egentlig er i lande, hvor folket kan vælge mellem ”Skiderik 1 og Skiderik 2” – hvilket han kaldte for et ’pseudovalg’. Hertil bemærkede Kristian Jensen, at Danmark selvfølgelig ikke kan blande sig i, hvem landene stiller op.

”Vi skal sørge for rammerne, så vælgerne frit kan træffe deres valg på et oplyst grundlag,” sagde han og påpegede, at det tager tid at udvikle et demokrati og henviste i den forbindelse til, at det tog de danske kvinder 66 år at få stemmeret, selvom Danmark i samme periode formelt var et demokrati.

Mere forberedelse før missioner

Andreas Sørensen, der til daglig arbejder som logistikekspert i CPCC (Civilian Planning and Conduct Capability) i EU's Fælles Udenrigstjeneste i Bruxelles, slog

et slag for et længere forarbejde i opsætningen af krisestyringsmissionerne.

”Missionerne bør slippe for det politiske pres om at komme i gang så hurtigt som muligt og i stedet få mere tid til at blive undersøgt og opbygget ordentligt, før hovedstyrken ankommer. Det tager mindst et halvt år. Desuden er det vigtigt at få de rigtige profiler ned på det rigtige tidspunkt, da der ikke er grund til at få for mange eksperter sendt ud, før missionen reelt er klar med f.eks. kontorfaciliteter, computere og biler.”

Andreas Sørensen gav eksempler på missioner, der kunne have været bedre forberedte – bl.a. grænsesikkerhedsmissionen i Libyen, hvor man kort efter opstarten blev nødt til at evakuere missionen, der i dag befinder sig som en såkaldt ’sovende mission’ i Tunesien.

”Hvis man havde brugt mere tid på at forberede missionen, havde man måske fundet frem til, at det var klogere at vente med at etablere den, til tiden var mere moden.”

Ny slags valgobservation

Professor Jørgen Elklit, Institut for Statskundskab på Aarhus Universitet – der efter eget udsagn var en af de allerførste valgobservatører i databasen for det daværende Internationale Humanitære Beredskab (IHB), nu FSB – holdt et oplæg om valgobservationernes udvikling siden Danmarks første samlede valg- og demokratistøtte-indsats i Nepal 1991.

Efter en historisk gennemgang krydret med illustrative eksempler – som f.eks. da en kvindelig fransk parlamentariker i 1991 nægtede at tage på valgobservation til en varm og fugtig del af Nepal og i stedet valgte ’at observere’ landets første valg fra et luksushotel i Kathmandu – kom Elklit også med nogle personlige anbefalinger.

”Vi bør bruge dagens festlige anledning til at spørge, om vi gør det godt nok, og om vi gør det rigtige på valgstøtteområdet,” sagde han og fortsatte:

”De forskellige demokratimålinger er enige om at vise, at udviklingen ikke længere går fremad, som den gjorde for ti-tvety år siden. Selv om man kan finde positive udviklinger – som f.eks. i Nigeria ved det seneste valg – er der efterhånden mange flere demokratiske tilbagefald end fremskridt, og derfor må vi overveje, om der nu er behov for andet og mere end blot observation af de sidste par måneder før valget og på selve valgdagen og af optællingen.”

Fire forslag til bedre valgmissioner

Ifølge Elklit skal årsagen til de manglende demokratiske fremskridt ikke søges i, om de valgtekniske procedurer er overholdt korrekt, men i fire ”mere afgørende” og

oftest fraværende ting, som valgobservatørerne i højere grad burde være med til at understøtte:

1. En god politisk-demokratisk kultur – hvor der bliver taget hensyn til landets forskellige mindretal, hvilket især kan ske ved en bedre registrering af vælgere.
2. At valgsystemer er inkluderende og ikke diskriminerende.
3. Regler for medierne, der sikrer alle partier adgang til at få deres synspunkter fremlagt.
4. En vis regulering af den offentlige og private parti- og valgstøtte.

Forslagene til en forbedret valgobservation kræver ifølge Jørgen Elklit en mere proaktiv valgovervågning:

”Spørgsmålet er, om valgobservatørorganisationerne er villige til i langt større omfang end nu at inddrage alt andet end tiden lige op til valget, valgdagen og optællingen. Alt det uden om – registreringen, valgsystemet, partifinansieringen og valgledeledens grad af afhængighed – bliver vigtigere og vigtigere, og derfor må det indgå med langt større vægt i fremtidens valgovervågning.”

FSB'er Ali Maktabi, der var udsendt halvandet år som observatør og forbindelsesofficer i TIPH-mission i Hebron på Vestbredden, snakker her med Emilie Fity fra FSB Team. Foto: Morten K. Thomsen

Humøret var højt på jubilæums-konferencen, selvom undertonen også var, at verden mange steder ”står i flammer”. Foto: Morten K. Thomsen

Vigtigt med involvering

I den anden af dagens to paneldebatter – ’Internationale missioner og deres rolle i stabilisering og kapacitetsopbygning’ – lagde den tidligere missionsleder i politimissionen EUPOL Afghanistan, Kai Vittrup, ikke skjul på sin stolthed over de danske missionsdeltagere.

”Jeg er stolt over danskernes indsats! Vi er pragmatikere, jordnære, handlingsorienterede – gode til at snakke med folk og involvere dem, så de selv tager ejerskab.”

I en efterfølgende debat med salen blev netop begrebet ’ejerskab’ bragt på banen.

EU vedtager den fælles Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik, ESDP – nu CSDP. Desuden rekordår for udsendelser, idet IHB udsender 298 til internationale indsatser. Alene ved OSCE-missionen i Kosovo er der 41 danskere.

IHB/FSB-Foreningen stiftes med Anders Heding som sin første formand.

”Vi må ikke være belærende – men altid forsøge at være involverende og optræde på lige fod. Og der er mange fyord, man skal undgå – bl.a. ’menneskerettigheder’ og ’demokrati’. Dem gider de ikke at høre! Men de har respekt for én, hvis man viser det i praksis. Det er ’det søde’, som skal få dem til at tage den sure medicin,” sagde Kai Vittrup.

Langsigtet indsats som rød tråd

Den røde tråd gennem konferencen var, at det er vigtigt at yde en længerevarende indsats – uanset om det handler om valgobservation eller krisestyring.

Chef for Center for Militære Studier Henrik Ø. Breitenbauch opfordrede i den forbindelse til at være fleksibel i planlægning og udførelsen af krisestyrimissioner.

”Fra den lange læringsproces i Afghanistan har vi erfaret, at mål og midler skal passe sammen – og at vi skal have tålmodighed. Så for ikke at blive fanget i vores egen dagsorden skal vi blive bedre til at ’produktudvikle’ vores agenda og de instrumenter, der skal til.”

Inden udenrigsminister Kristian Jensen måtte forlade konferencen efter den første paneldebat, spurgte DR-journalist Tine

Henrik Ø. Breitenbauch (tv), chef for Center for Militære Studier på Københavns Universitet, mener, at FSB er ”et af de fremmeste eksempler på, hvor man får mest mulig effekt for pengene”. Foto: Morten K. Thomsen

Götzsche, hvordan udenrigsministeren fremover vil vægte krisestyring og valgobservation.

Hertil svarede han:

”Andreas skal som krisestyrimissionsekspert skabe grundlaget for, at Peter som valgobservatør kan observere gennemførelsen af demokratiske valg. Målet må være at sikre demokrati, der ikke kollapser, som vi har set i Libyen. Derfor skal vi kunne se,

hvilke lande der er mere skrøbelige end andre og prioritere, hvor vi går ind”. ■

Ifølge Udenrigsministeriet er den danske stabiliseringsindsats mest optimal, ”når den bygger på civil-militær samtænkning og geografisk fokusering på lande og regioner af særlig dansk prioritet”. Foto: Morten K. Thomsen

UDENRIGSMINISTERIET: FSB SKAL FORTSAT VÆRE ET CENTRALT INSTRUMENT

Både udenrigsministeren og direktør i Udenrigsministeriet, Lone Dencker Wisborg, understreger, at FSB fremover vil være et vigtigt instrument for ”Danmarks samtænkte stabiliseringstilgang”.

AF KATHRINE SCHMEICHEL

”Vi skal fortsat være solidt engagerede i civile udsendelser, for der er desværre mere brug for det end nogen sinde.”

Det sagde udenrigsminister Kristian Jensen (V) i sin åbningstale på FSB's 20 års jubilæumskonference i december

2015. Dermed slog han fast, at der også fremover vil være brug for FSB – både med hensyn til krisestyring og valgobservation.

På konferencen blev udenrigsministeren suppleret af direktør i Udenrigsministeriet, Lone Dencker Wisborg, der sagde, at

Freds- og stabiliseringsberedskabet skal vedblive med at være ”et centralt instrument i Danmarks samtænkte stabiliseringstilgang”, da skrøbelige og konflikt-ramte stater er ”en af de største globale udfordringer for fred og sikkerhed i det 21. århundrede”.

Ukraine er et af de områder, Udenrigsministeriet fremover vil have fokus på, når det gælder krisestyring. Men regioner som Irak-Syrien, Afghanistan-Pakistan, Sahel og Afrikas Horn hører også med.

Foto: EUAM Ukraine

Fokus på samtænkte indsatser

Om den samtænkte stabiliseringsstilgang sagde Lone Dencker Wisborg:

”Danmarks stabiliseringsindsatser i skrøbelige stater og konfliktramte områder bygger på en samlet strategi, hvor man samtænker anvendelsen af stabiliseringsinstrumenter fra militære styrkebidrag over humanitære bistandsindsatser til kapacitetsopbyggende civile udsendelser.”

”Vi ved, at langsigtede, positive effekter ved danske stabiliseringsindsatser opnås, når indsatserne bygger på civil-militær samtænkning og geografisk fokusering på lande og regioner af særlig dansk prioritet. Vi kan ikke være tilstede alle steder, men der, hvor vi vælger at være, skal vi skabe resultater sammenhængende og langsigtet,”

I forhold til krisestyring vil Udenrigsministeriets fokus fremover ligge på ”prioritetslande og regioner som Irak-Syrien, Afghanistan-Pakistan, Sahel, Ukraine og Afrikas Horn”.

Bidrag via EU og FN

Ifølge Lone Dencker Wisborg vil Danmark primært søge at bidrage igennem multilaterale organisationer som EU og FN.

”EU og FN er i vidt omfang allerede til stede i de af verdens brændpunkter, hvor vi ser særlige danske interesser. Men i det omfang dette ikke er tilfældet, vil vi søge at være til stede i et tæt samarbejde med vores nære allierede.”

Prioriteringen af udsendelser til missioner i ”den mere skarpe ende” betyder, at der vil være behov for at videreudvikle FSB.

”Vi skal kontinuerligt sikre, at beredskabet har de rette, solide og erfarne profiler med de nødvendige kompetencer og træning, som med kort varsel kan varetage efterspurgte opgaver i højrisiko-

Ifølge udenrigsminister Kristian Jensen (øverst) og direktør i Udenrigsministeriet Lone Dencker Wisborg (th) er Danmarks strategi for skrøbelige stater ”at samtænke militære styrkebidrag, humanitære bistandsindsatser og kapacitetsopbyggende civile udsendelser”.

Foto: Morten K. Thomsen (øverst) og Lars Grundwald

områder. Udenrigsministeriet har haft visse vanskeligheder ved at rekruttere nogle af de profiler, der særligt efterspørges af vores samarbejdspartnere, heriblandt fransk- og arabisktalende rådgivere,” sagde hun og understregede, at der aldrig vil blive taget let på sikkerheden for de udsendte FSB’ere:

”Udsendelse til højrisikoområder sker på basis af en grundig helhedsvurdering af de politiske prioriteter, den forventede effekt af dansk tilstedeværelse og de sikkerhedsmæssige risici”. ■

DR-journalist Tine Gøtzsche styrede veloplagt de skiftende paneldelegerede – her udenrigsminister Kristian Jensen (th) og FSB’erne Andreas Sørensen (nr. 2 fra højre) og Peter Beiter Brasholt. Foto: Morten K. Thomsen

PENDULET FOR DE CIVILE MISSIONER SVINGER MOD EUROPA

EU's civile missioner vil rykke tættere på Europa i fremtiden på grund af de mange kriser omkring Europa, spår Danmarks repræsentant i EU's Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komite (PSC), Lisbet Zilmer-Johns. Desuden vil missionerne blive effektiviseret ved, at hele logistikområdet skal styres fra Bruxelles – bl.a. via et fælles it-system, siger Andreas Sørensen, logistikekspert i CPCC i EU's Fælles Udenrigstjeneste.

AF KATHRINE SCHMEICHEL

”Pendulet for EU's missioner er ved at svinge tilbage mod Europa, som da missionerne startede i 2003 på grund af konflikterne på Balkan i 1990'erne.”

Det siger Lisbet Zilmer-Johns, Danmarks ambassadør i EU's Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komite (PSC) – der har ansvaret for den politiske og strategiske ledelse af de civile og militære EU-missioner.

Hun uddyber:

”Efter Balkan har EU's missioner haft fokus på Afrika på grund af de mange krige og kriser her – bl.a. i Sydsudan og Sahel-området. Samtidig har Europa det meste af tiden siden 2003 været omgivet af lande, hvor der grundlæggende var en fredelig udvikling, hvilket nu har ændret sig. For i dag er vi omgivet af 'flammer', fordi kriserne er kommet tættere på via lande som Libyen, Ukraine, Syrien og Georgien. Desuden er vi også påvirket af situationen i Jordan og Libanon, som er presset af de mange flygtninge fra Syrien.”

Foto: Lars Grundwald

LISBET ZILMER-JOHNS

50 år, Danmarks repræsentant i EU's Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komite (PSC) i Bruxelles, Belgien, siden 2013.

Uddannelse: Bl.a. cand. scient. pol., Institut for Statskundskab, Københavns Universitet.

Tidligere job og udsendelser: Har arbejdet i Statsministeriet som bl.a. kontorchef (2010-13) og konsulent (2005-10) på områder inden for udenrigs-, Europa- og forsvarspolitik. Har arbejdet i Udenrigsministeriet som bl.a. koordinator for terrorbekæmpelse (2004-05), nævnssekretær for Det Udenrigspolitiske Nævn (1991-2001), ambassadesekretær på Den danske ambassade i Buenos Aires, Argentina (1995-1997) og fuldmægtig (1992-1995). Har desuden været udlånt til Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) (2002-2004).

TI CIVILE EU-MISSIONER I 2015

Siden 2003 har EU haft ansvar for ca. 30 civile og militære missioner – heraf 15 afsluttede.

Lige nu er ti civile missioner i gang:

1. EU's grænsesikkerhedsmission i de palæstinensiske områder (EUBAM Rafah), siden 2005
2. EU's politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS), siden 2006
3. EU's politimission i Afghanistan (EUPOL Afghanistan), siden 2007
4. EU's retssekstommission i Kosovo (EULEX Kosovo), siden 2008
5. EU's monitoreringsmission i Georgien (EUMM Georgien), siden 2008
6. EU's regionale kapacitetsopbygningsmission på Afrikas Horn (EUCAP Nestor), siden 2012
7. EU's kapacitetsopbygningsmission i Niger (EUCAP Sahel Niger), siden 2012
8. EU's grænsesikkerhedsmission i Libyen (EUBAM Libyen – pt. Tunis), siden 2014
9. EU's Advisory Mission i Ukraine (EUAM Ukraine), siden 2014
10. EU's kapacitetsopbygningsmission i Mali (EUCAP Sahel Mali), siden 2014

Læs mere: CSDP

Når det kommer til krisestyring, hører Sahel-regionen til et af Danmarks fokusområder. Lige nu er én FSB'er udsendt til EU-missionen, EUCAP Sahel Mali. To er udsendt til EUCAP Sahel Niger. Foto: EUCAP Sahel Mali

Derfor tror Lisbet Zilmer-Johns, at EU fremover i højere grad vil være optaget af at hjælpe f. eks. Østlande, der ikke er medlem af EU og Nato, med at blive mere robuste – primært ved at opkvalificere deres sikkerhedsstyrker og retssystem. For som hun siger: ”De lande er ikke længere et roligt område på vej i én retning, som det måske var for et årti siden.”

I øjeblikket er der ti civile EU-missioner og syv militære.

Ny strategi for EU-missioner

Netop nu er EU i gang med at udarbejde en ny global sikkerhedsstrategi for

Unionen, der skal afløse den gamle fra 2003, og som skal forelægges EU's stats- og regeringschefer på et topmøde i Det Europæiske Råd i juni 2016.

Ifølge Lisbet Zilmer-Johns vil fokus være rettet mere mod landene umiddelbart syd og øst for EU. For de civile missioner vil hjælpen i overvejende grad handle om at styrke landenes sikkerhedssektor – politi og militær – vurderer hun.

”Ideen er helt enkelt, at vi fremover vil satse endnu mere på at give hjælp til selvhjælp, hvilket først og fremmest skal ske ved, at landene får styr på deres sikkerhedssektor, da der ikke kan foregå

udvikling uden sikkerhed, og man derfor kan komme til at spilde en masse penge på udviklingsprojekter, hvis ikke sikkerheden er tilstede. Det er især vigtigt med lokal forankring, sådan at vi inden for militær og politi får trænet lederne og dem, der træner ’fodfolket’,” siger hun og fortsætter:

”Det er vigtigt at få sikkerhedsstyrkerne til at fungere demokratisk og uden korrupsion. Ellers opnår man ikke den nødvendige stabilitet og opbakning i befolkningen.”

På trods af mere fokus på Europas nærområder mener hun dog, at EU fortsat

vil være tilstede i Afrika, hvor halvdelen af EU's civile missioner foregår i dag.

Centralisering af logistikområdet

En af de store ændringer for fremtidens civile EU-missioner vil være centralisering af hele logistikområdet. Herom siger Andreas Sørensen, FSB'er og logistikeksperter i CPCC – det centrale organ for udsendelser til EU's krisestyringsmissioner i EU's Fælles Udenrigstjeneste:

”Der er et stort skifte på vej inden for logistikområdet – hvor missionerne indtil nu har været autonome og har haft deres egne indkøbs, transport- og it-eksperter, som selv skulle opbygge individuelle systemer for it og allokering af materiel. Vi arbejder lige nu på at effektivisere og centralisere hele logistik- og it-området ved først og fremmest at få indført et fælles it-system, så vi kan se den aktuelle resurssituation for alle missioner og dermed bedre flytte rundt på køretøjer og materiel i forhold til behov – også hvad angår vores søsterorganisationer som f. eks. OSCE. Lige nu har vi ti vidt forskellige it-systemer, som slet ikke kan give os dette overblik.”

Ifølge logistikeksperten vil centraliseringen især medføre en ny måde at tænke på.

”Ud over at en centralisering vil tage tid at implementere, vil det også medføre, at flere nøglefunktioner flyttes til Bruxelles for at udnytte den allerede eksisterende kapacitet af missionserfarent personale. Den største udfordring i processen vil nok ikke så meget være at implementere selve it-systemet, som at det vil kræve en helt ny måde at tænke resurser og allokering på.”

Færre udsendte – samme kompetencer

EU-ambassadør Lisbet Zilmer-Johns regner med, at fremtidens kompetencer og antal udsendte vil være nogenlunde på niveau med i dag.

”I og med at både EU og medlemslandene fortsat skal spare, og at der nok også vil

Foto: Andreas Sørensen

ANDREAS SØRENSEN

40 år, logistikeksperter i CPCC i EU's Fælles Udenrigstjeneste siden 2014 (forinden ansat et år samme sted som Finance and Procurement Officer), medlem af FSB siden 2008.

Uddannelse: Bl.a. befalingsmand i Søværnet og master i konflikt, sikkerhed og international udvikling fra University of Leicester

Tidligere job og udsendelser: Har været befalingsmand i Søværnet (herunder chef for Slædepatruljen SIRIUS). Har siden 1998 været udsendt til bl.a. EUCAP Nestor (2014, som ansat i CPCC), EUPOL COPPS Palæstina (2011-12), EULEX Kosovo (2008-11), Folkekirkens Nødhjælp i DR Congo (2005-08), minerydning i Eritrea og Somaliland (2002-03) og Slædepatruljen SIRIUS (1998-2002).

komme mere effektivisering på grund af ny teknologi, skal vi sikkert regne med, at der kommer færre udsendte fra hele EU end de omkring 1.400, der er i dag. Kompetencerne fremover vil være nogenlunde de samme – bl.a. politifolk og eksperter, der kan opbygge en retsstat – uanset hvor missionerne er, og om udfordringerne er terrorbekæmpelse, organiseret kriminalitet eller grænsekontrol.”

Større konkurrence mellem ansøgere

Ifølge Andreas Sørensen har der i de seneste tre-fire år været brug for nye kompetencer inden for det maritime område.

”Det er nyt for de civile missioner at være med til at jage pirater – som det sker i EUCAP Nestor ud for Somalias kyst – hvilket har betydet, at vi har skullet have fat i maritime eksperter bl.a. med kystvagt-kompetencer,” siger Andreas Sørensen og tilføjer:

”Løbende ændringer af mandatet i EULEX Kosovo siden 2012 har medført, at den samlede stab for alle EU's missioner blev skåret ned med omkring 800 internationale stillinger, hvorfor det er forventeligt, at uanset hvilke kompetencer der er behov for, vil konkurrencen mellem ansøgerne være stor!” ■

TILBAGEBLIK: 20 ÅR MED ET CIVILT BEREDSKAB PÅ FINANSLOVEN

FSB, der i 2015 kunne fejre 20 års jubilæum som Danmarks civile freds- og stabiliseringsberedskab, har siden 1995 udsendt et stort antal danskere på kortere eller længere missioner verden over for at støtte med bl.a. kapacitetsopbygning, krisestyring og valgobservation.

AF KATHRINE SCHMEICHEL

Danmark er et af de lande, som er længst fremme i professionaliseringen af en udsendelsessystem som FSB – et stående civilt beredskab til brug for internationale valg- og krisestyingsmissioner.

I 2015 kunne FSB – Danmarks civile Freds- og Stabiliseringsberedskab – fejre 20 års jubilæum.

Bistandsstrategi kickstartede FSB

Det hele startede i 1994, hvor et bredt flertal i Folketinget vedtog at oprette det Internationale Humanitære Beredskab, IHB, som i 2012 skiftede navn til FSB – Freds- og Stabiliseringsberedskabet.

IHB opstod, fordi Folketinget havde vedtaget en helt ny dansk bistandsstrategi, 'En verden i Udvikling', hvis formål var:

- At bidrage til at forebygge konflikter
- At medvirke til at sikre fred og stabilitet

Den nye danske bistandsstrategi skulle bl.a. ses på baggrund af folkemordet i Rwanda og sammenbruddet i Sovjetunionen og Østeuropa, som gjorde det klart for det internationale samfund, at det var nødvendigt med en hurtig indsats, så konflikterne ikke voksede og bredte sig.

Modstand mod et civilt beredskab

Da beredskabet blev oprettet, var der en offentlig debat om dets berettigelse og værdi.

Med adresse til den politiske initiativtager, udviklingsminister Helle Degn, kaldte skeptikere det nye beredskab for 'Helles Internationale Humanitære Hjemmeservice', og i TV-Avisen stillede man retorisk spørgsmålet: "Hvad nytte kan en dansk skolelærer dog gøre i et konfliktramt område?"

Svaret herpå var – og er – ifølge Charlotte Slente, chef for Center for Global Politik og Sikkerhed i Udenrigsministeriet:

"Skrøbelige områder, der har været hærget af konflikter og undertrykkende regimer i årevis, har ikke blot brug for militær indgriben, men nok så meget hjælp fra civile eksperter til at genopbygge samfundet."

3.000 eksperter har været udsendt

Siden 1995 har IHB/FSB haft sin egen post på finansloven, som sikrer midler til hurtigt at sende danske eksperter af sted, når en akut situation kræver det.

I de sidste 20 år har Danmark gennem beredskabet udsendt et stort antal danskere – anslået et par tusinde – på kortere eller længere missioner som valgobservatører eller til krisestyngsmissioner med fokus på kapacitetsopbygning af f.eks. rets- og sikkerhedssektoren eller som observatører af våbenhvile.

Landene har bl.a. været Somalia, Sudan, Mali, Afghanistan, Irak, Kosovo, Georgien,

'FSB markedspladsen' på konferencen var en god platform for networking.
Foto: Morten K. Thomsen (tv) og Kathrine Schmeichel (th)

Ukraine, Indonesien og Sri Lanka.

FSB hører under Udenrigsministeriet

I dag har kontoret for Stabiliserings- og Sikkerhedspolitik (SSP) i Udenrigsministeriet det overordnede politiske ansvar for FSB, mens den daglige administration siden den 1. september 2008 har været varetaget af NIRAS – herunder alt omkring rekruttering, træning, udsendelser, kontakt til missionerne og den personlige kontakt med FSB'erne.

Udenrigsministeriet og NIRAS modtager og vurderer i fælleskab anmodninger fra f.eks. EU, OSCE, NATO eller FN om at udsende danske eksperter til internationale opgaver.

FSB er del af et større beredskab

Ved navnskiftet til FSB i 2012 valgte man at adskille de private, humanitære beredskaber, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp og Læger Uden Grænser, fra FSB og samle dem under navnet Danmarks Internationale Humanitære Beredskab, hvilket har skærpet ansvars-

HOVEDOPGAVER FOR FSB

Der er ca. 500 eksperter i FSB-databasen – fordelt på to tredjedele valgobservatører og en tredjedel krisestyringskapaciteter. Omkring 150 FSB'ere udsendes årligt – hvoraf tre ud af fire er valgobservatører. Der optages ca. 30 nye i beredskabet hvert år.

FSB's hovedopgaver er:

- Civil krisestyring og konflikthåndtering
- Udvikling af retssamfund og støtte til retssektoeren
- Observation af overholdelse af menneskerettigheder og internationale aftaler – bl.a. via valgmissioner
- Træning og kapacitetsopbygning af sikkerhedsstyrker, politi, grænsepatruljer, toldmyndigheder, kystvagter mv.
- Kapacitetsopbygning af offentlige institutioner ved hjælp af "mentoring, monitoring and advising"

delingen mellem de to enheder – der tilsammen udgør ét stort beredskab.

FSB samarbejder desuden med danske udsendte igennem Forsvaret, Beredskabsstyrelsen, Rigspolitiet og NGO-miljøet. ■

FSB'er Kenneth Albret (tv) kom fra Niger til jubilæet for at fortælle interesserede om 'sin' mission, EUCAP Sahel Niger, hvor han har været udsendt siden 2014. Efter få dage i Danmark og et møde i Udenrigsministeriet tog han tilbage til Niger igen.

Foto: Morten K. Thomsen

DILEMMA: VALGOBSERVATION KAN BÅDE MINDSKE VALGSVINDEL OG UTILSIGTET FREMME KONFLIKTER

Tilstedeværelsen af internationale valgobservatører kan give mindre valgsvindel og mere fair valg. Men da demokratiseringsprocesser ofte fører vold og konflikter med sig, vælger valgmissioner ind imellem at nedtone deres kritik af valgene for at undgå uroligheder. Men den slags hensyn vil på sigt netop underminere demokratiseringen, mener valgforsker Merete Bech Seeberg.

AF KATHRINE SCHMEICHEL

”Forskningen viser, at der er en tendens til, at valgobservation forbedrer valgkvaliteten, men samtidig også kan øge risikoen for konflikter og vold.”

Det siger Merete Bech Seeberg, adjunkt på Aarhus Universitet, der forsker i valgkvalitet og -observationer.

”En demokratiseringsproces indebærer, at man åbner for, at nye kræfter kan komme til, samtidig med at et gammelt styre ofte forsøger at holde fast i sin magt. Så selvom vi normalt ikke forbinder demokrati med vold, er risikoen for vold i demokratiseringsprocesser stor. Og i visse tilfælde kan valgobservationer utilsigtet fremme sådanne konflikter – f. eks. hvis de peger på problemer, der fører til, at grupper går på gaden og protesterer og kommer i konflikt med hinanden eller med regimet, som det skete efter valget i Etiopien 2005,” siger Merete Bech Seeberg og tilføjer:

”Derfor vælger aktørerne bag en valgobservation som f.eks. OSCE og EU også nogle gange at nedtone deres kritik af manglende demokratiske elementer, fordi de i stedet ønsker at prioritere fred og undgå vold.”

Signal om synlighed

Når valgobservation generelt forbedrer kvaliteten af et valg, skyldes det ifølge Merete Bech Seeberg bl.a., at det reducerer snyd og giver oppositionen

bedre muligheder for at gøre sig gældende. Men det handler også om synlighed og indsamling af nyttige data.

”Internationale valgobservationer sender et signal til et land om, at det er synligt, og at Vesten interesserer sig for det. Desuden giver valgobservation også mulighed for at få information og data om, hvordan det står til med demokratiet og valgkvaliteten rundt om i verden.”

Politiske interesser som stopklods

Ud over at forsøge at mindske risikoen for vold under et valg kan organisationerne bag de internationale valgobservationer også have andre interesser.

”Der kan være meget store forskelle i de politiske interesser for landene bag en international valgobservation. Rusland, der også er medlem af OSCE, har næppe de samme interesser som Vesten i at være med til at vælte en diktator i sit nærområde. Og da Hosni Mubarak sad på magten i Egypten, var amerikanske organisationer nok heller ikke så interesseret i at påpege problematiske valg, bl.a. på grund af USA's sikkerhedsinteresser i landet,” siger Merete Bech Seeberg.

Hun mener, at det i sidste ende vil hæmme demokratiseringsprocessen, hvis de officielle valgobservationsrapporter for at undgå vold eller for at pleje politiske interesser ikke påpeger valgsvindel.

”Hvis valgmanipulation ikke bliver omtalt i de endelige valgrapporter, vil det på længere sigt underminere valgobservatørernes muligheder for at styrke valgkvaliteten og oppositionens muligheder for at blive valgt. Derfor skal valgrapporterne være troværdige!”

For lille lokalkendskab

En anden svaghed ved international valgobservation er i sagens natur et begrænset lokalkendskab.

”Selvom vi bliver briefet, kender vi ikke nødvendigvis de lokale forhold godt nok til at identificere de mere subtile former for valgsvindel. En løsning kunne være i samspil med de internationale valgobservatører at uddanne flere lokale observatører såsom lærere og andre offentligt ansatte. Hvis vi formår at træne dem rigtigt, sådan at de både får mere demokratisk forståelse og redskaber til at undgå vold, kan det måske også smitte af på lokalsamfundet og dermed yderligere fremme en demokratiseringsproces. Men der er mange udfordringer – bl.a. om landene og lokalsamfundene overhovedet har resurser nok, og om det er muligt at oprette nationale observatørorganisationer, der ikke bliver købt af de siddende ledere.”

Som del af et fireårigt forskerprojekt CODE (Conflict and Democratization) forsker Merete Bech Seeberg netop i, om man kan forbedre kvaliteten af valg ved i

højere grad at inddrage lokale observatører – hvilket bl.a. et studie fra Stanford Universitet i Californien konkluderede efter at have set på lokale valgobservatørers rolle i et valg i Ghana i 2012.

Har stadig for lidt valgviden

Der er mange ting, valgforskerne endnu ikke ved.

”Vi ved f.eks. ikke statistisk, hvilke lande og områder valgobservatører bliver sendt til – om det er steder med særligt store problemer eller det modsatte. Vi har heller ikke endnu målt langtidseffekterne af valgobservation, og vi ved ikke, om vi bare flytter valgmanipulationen et andet sted hen, hvor vi ikke observerer.”

”Vi kan dog se, at der efter den kolde krig har været en vækst i lande med en lavere valgkvalitet, som er karakteriseret ved, enten at have et minimalistisk demokrati – hvor valgene ikke er frie og fair, men hvor oppositionen har mulighed for at vinde – eller at være diktaturstater som f.eks. Zimbabwe og Hviderusland, hvor oppositionen ikke har mulighed for at vinde.”

Ifølge Merete Bech Seeberg holdes der valg i over 90 procent af verdens lande, men kun en tredjedel af valgene er fuldt demokratiske.

Valgforskeren erkender, at valgforskning ikke kan måle alt.

”Jeg har oplevet garvede valgobservatører udtrykke deres begejstring over gamle koners glæde ved at få lov til at stemme i et tidligere kommunistisk land. Men sådan noget er svært at måle, da det er en værdi, man erfarer, når man er derude. Hvordan international valgobservation påvirker befolkningens oplevelse af valgene, er et område, vi endnu ved relativt lidt om.” ■

Foto: Merete Bech Seeberg

MERETE BECH SEEBERG

32 år, ph.d. og adjunkt ved Institut for Statskundskab på Aarhus Universitet.

Forskningsområder: Autoritære regimer, demokratisering, valg, vold, konflikter og valgmanipulation, statskapacitet. Ph.d.-afhandlingen ’The Power to Control’ afdækker, hvordan effekten af valg i diktaturer

afhænger af diktatorens kontrol med statsapparatet og økonomien. Tilknyttet forskningsprojektet Conflict and Democratization (CODE).

Tidligere job og udsendelser: Bl.a. gæsteforsker ved Center on Democracy, Development, and the Rule of Law, Stanford University (2013), kortidsvalgobservatør for OSCE i Moldova (2014) samt feltarbejde og eliteinterviews, Zimbabwe (maj-juni 2014).

FORSKNINGSPROJEKTET CONFLICT AND DEMOCRATIZATION (CODE)

Howdan fremmer man demokratisering, uden at det øger risikoen for voldelige konflikter?

Det er det store spørgsmål, otte forskere ved Institut for Statskundskab på Aarhus Universitet sammen med en række internationale topforskere skal forsøge at få svar på i det fireårige forskningsprojekt CODE, der forløber til foråret 2019.

Projektet fokuserer på ikke-militære tiltag og vil ”i samarbejde med praktikere fra NGO’er og Udenrigsministeriet fokusere på faktorer, der kan påvirkes af aktører på kort og mellemlang sigt”.

Andre svar, man vil søge, er:

- Hvordan kan man styrke civilsamfundsgrupper uden at bidrage til at aktivere latente konflikter mellem forskellige befolkningsgrupper?
- Er nogle valgsystemer mindre konfliktskabende end andre i f.eks. etnisk eller religiøst splittede samfund?
- Hvordan kan man bremse og eventuelt bilægge eskalerende konflikter uden at undergrave de videre perspektiver for demokratisering?

Læs mere: <http://ps.au.dk/forskning/forskningsprojekter/code>

FIRE FORMÅL MED VALGOBSERVATION OG TO SÆT 'LÆSEBRILLER'

Ifølge professor og valgforsker Jørgen Elklit har valgobservation fire formål, der bidrager til at fremme demokratiudviklingen:

1. Fastslå, at valget har fået de rigtige vindere (især af hensyn til andre landes fremtidige relationer med værtslandet)
2. Signalere til dem, der arrangerer valget, at der kommer nogen og kigger dem over skuldrene, hvilket gerne skulle virke forebyggende og minimere snyd.
3. Indgyde vælgerne tillid til, at der bliver holdt øje med valget, så vælgerne kan stemme mere trygt og have tillid til, at valget foregår mere fair.
4. Signalere til taberne af valget, at alt er gået rimeligt for sig (hvis det er tilfældet!) for dermed at forsøge at forhindre, at de med en påstand om snyd skulle starte optøjer.

Endvidere mener han, at konklusionerne på valgobservations-rapporter kan læses med to sæt briller:

1. "Det ene er de politisk-diplomatiske, der ofte er de vigtigste for missionslandene, og som kan gøre observatørerne ret frustrerede, når de opdager, at man faktisk ikke er interesseret i en præcis analyse, hvis ikke den giver det resultat, man af politisk-diplomatiske grunde ønsker".
2. "Det andet sæt briller er de valgobservations-teknisk-faglige, som ofte bliver skudt i baggrunden, hvis de ikke matcher de første".

Kilde: Jørgen Elklits oplæg på FSB-konferencen i december 2015

DE FØRSTE VALGOBSERVATØRER VAR KOMMUNALE EMBEDSMÆND

I november 1989 fik Namibias befolkning for første gang mulighed for at sammensætte et parlament ved et FN-overvåget, demokratisk flerpartivalg. Danmark var parat til at hjælpe, men hvor skulle man finde egnede valgobservatører fem år før oprettelsen af det senere beredskab IHB?

Danmarks første store hold af internationale valgobservatører kom derfor til at bestå af frivillige observatører fra landets dengang 275 kommuner.

Parlamentsvalget i Nepal i maj 1991 var den første større samlede valg- og demokratistøtte-indsats fra dansk side, som de kommunale valgobservatører blev udsendt til.

Inden IHB blev etableret i 1995, blev de kommunale valgobservatører også udsendt til:

- Kenyas første flerpartivalg mellem jul og nytår 1992
- Letlands første frie parlamentsvalg i 1993
- Eritreas folkeafstemning om uafhængighed fra Etiopien i 1993
- Det første demokratiske valg i Sydafrika i april 1994

Valg i Sydafrika som IHB-forløber

Ved valget i Sydafrika i 1994 sendte Danmark en ekstra stor flok observatører af sted – også rekrutteret fra organisationer og personer, der var imod apartheid, bl.a. udpeget af den daværende udviklingsminister, Helle Degn.

Erfaringerne fra valgobservatørmissionen i Sydafrika og listen over de udsendte lagde grundstenen for de fremtidige udsendelser af valgobservatører fra beredskabet IHB/FSB.

Valgobservation er bedre i dag

Ifølge en af de første medlemmer af IHB/FSB, valgforsker og professor Jørgen Elklit, er valgobservation i dag "kvalitativt bedre end for 20 og 25 år siden".

Det skyldes bl.a., kurser, opsamling af erfaring, mere professionelle valgorganisationer, der både er bedre til at organisere og analysere, udviklingen af internettet og mobiltelefoni samt FN-erklæringen fra 2005 om de generelle principper i observation.

Kilde: Jørgen Elklits oplæg på FSB-konferencen i december 2015

En kvinde stemmer ved parlamentsvalget i Kasakhstan i 2007.
Foto: OSCE/Urdur Gunnarsdottir

SELV VED 'DÅRLIGE' VALG STYRKER VALGOBSERVATION DEMOKRATIET

Mashu Dimma Poulsen, FSBer og valgobservatør, mener, at valgobservatører fremmer demokratiet ved at være tilstede – også selvom et valg er præget af snyd. Hun savner, at EU og OSCE følger mere op på valgrapporternes anbefalinger, men mener, at disse institutioner alligevel er de mest kompetente til valgobservation.

AF KATHRINE SCHMEICHEL

”Selvom internationale valgobservationer måske kan blåstemple valg, som ikke fortjener det, er der ikke noget alternativ!”

Det siger FSB'er og antropolog Mashu Dimma Poulsen, der har været valgobservatør siden 2007 i bl.a. Pakistan, Kosovo, Etiopien, Aserbajdsjan og senest Tanzania.

”Jeg er sikker på, at vi som valgobservatører gør en forskel for demokratiet, fordi jeg oplever, at folk føler sig mere trygge og har tillid til valget, når vi er der, og derfor også er mere engagerede. Jeg oplever desuden, at folk er taknemmelige for, at vi interesserer os for dem. Så for mig er det vigtigt, at vi er tilstede – også ved de dårlige valg. For selvom der er valgsvindel, foregår der også gode ting, som vi får information om og kan have en dialog omkring.”

Mere åbenhed mod demokrati

Som valgobservatør oplever Mashu Dimma Poulsen både en større åbning mod demokrati og en mere anspændt situation i de lande, hun har observeret på kort og langt sigt de sidste otte år.

”I den tid, jeg har været valgobservatør, virker det som om, der er en større åbning mod demokratiet – især i de afrikanske lande. I Tanzania – hvor jeg var i syv uger – var jeg meget imponeret over det store engagement, folk udviste. Det ser man ikke på samme måde i mere udemokratiske lande, hvor man på forhånd ved, hvem der vil vinde,” siger hun.

Mashu Dimma Poulsen er ikke i tvivl om, at valgobservatører gør en forskel for demokratiet, fordi ”folk føler sig mere trygge og har tillid til valget”. Her stemmer en mand ved valget i Afghanistan den 14. juni 2014. Foto: EUSR

”Men samtidig med denne åbning mod demokratiet oplever jeg også, at jeg bliver sendt ud til områder med en mere spændt atmosfære. Selvfølgelig er det svært at sige, om det er, fordi jeg tilfældigvis er blevet sendt til mere konfliktfyldte områder, eller om valgene generelt er præget af flere konflikter end tidligere.”

EU og OSCE skal følge mere op

Selvom hun synes, at EU og OSCE burde være bedre til at følge op på deres egne valgrapport-anbefalinger, mener hun, at begge organisationer er de bedste til at varetage international valgobservation. Hermed er hun uenig med valgforsker og professor Judith Kelley, der mener, at EU og OSCE ikke burde udsende folk til

- equality
- universality
- political pluralism
- confidence
- transparency and
- accountability

Website: http

FSB'erne Mashu Dimma Poulsen og Bente Rasmussen stod for informationsstanden om OSCE-valgmmissioner på 'FSB markedspladsen'. Foto: Morten K. Thomsen

valgmissioner, da de har for mange politiske interesser i klemme.

”EU har både den bedste kapacitet og resurser til at dække et helt land i modsætning til ngo'er – som Judith Kelley foreslår, man skal bruge i stedet, fordi hun mener, at de generelt udsender mere troværdige valgerklæringer end statslige og mellem-statslige organisationer. Det er min klare opfattelse, at EU's valgmissioner er selvstændige og uafhængige, da de består af neutrale observatører fra mange forskellige lande – også uden for EU. Den endelige valgrapport, der kommer et par måneder senere, skulle meget gerne afspejle vores observationer og rapporter,” siger hun og tilføjer:

”Jeg mener dog, at EU skal blive meget bedre til at følge op på vores valganbefalinger – bl.a. ved at udlevere tidligere rapporter til valgkommission og observatører forud for en ny valgmission, for vi kommer ofte tilbage til de samme problemer og skal give de samme anbefalinger igen.”

Karenstid for valgrapporter

Hun mener også, at EU-missionerne med fordel kan holde lidt på deres foreløbige valgerklæringer.

”En for hurtig udmelding kan blive på bekostning af kvaliteten. F.eks. oplevede jeg, at EU offentliggjorde sin foreløbige rapport i Tanzania, allerede to dage efter at valget var blevet afholdt, selvom valget på Zanzibar kort efter blev annulleret, fordi der var rapporteret om manipulation med valgresultater. Hvis EU havde ventet et par dage med at udsende den foreløbige erklæring, havde man også haft tid til at få det annullerede valg med i rapporten.”

Foto: Mashu Dimma Poulsen

MASHU DIMMA POULSEN

49 år, antropolog og konsulent, medlem af FSB siden 2004.

Tidligere job og udsendelser: Har bl.a. boet med sin ægtefælle i Pakistan, Indien og Kenya og har i den sammenhæng arbejdet freelance som antropolog og tolk (taler flere afrikanske sprog

Skepsis mod EU-observatører

På trods af at Mashu Dimma Poulsen oplever, at folk generelt er taknemmelige for, at de internationale valgobservatører er tilstede, oplever hun også en stigende skepsis.

”Jeg synes, jeg skal bruge mere tid end før på at forklare, at vi som observatører hverken er interesserede i et bestemt valgresultat eller er spioner fra Vesten.”

Denne oplevelse understøttes ifølge valgforsker Merete Bech Seeberg af en spørgeskemaundersøgelse foretaget ved valget i Tunesien 2014, som konkluderede, at vælgerne havde mere tillid til Den Arabiske Liga end EU om valgobservatør.

Teknologi er den største ændring

For Mashu Dimma Poulsen er den største ændring for valgmissionerne ny teknologi.

”Udbredelsen af internet, computere og smartphones betyder, at værtslandene i dag kan organisere deres optælling mere sikkert og hurtigere end før. For os observatører betyder den ny teknologi, at vi også hurtigere kan få vores valgrapporter af sted, hvor det før kunne tage mange timer. Det har betydet, at jeg generelt har mere tid til at tale med de lokale om valget, når jeg er på valgmission.” ■

KRISESTYRINGSMISSIONER 1995-2015

IHB/FSB har i de sidste 20 år sendt danske eksperter til 42 krisestyringsmissioner og hovedkontorer – her anført i alfabetisk rækkefølge.

1.	ACOH, Uganda , Mæglingsmission (Multilateral), 2007
2.	Afghanistan , PRT-rådgivere (Multilateral), 2004-2007
3.	AMM, Indonesia , Aceh Monitoring Mission (EU), 2005-2006
4.	NATO Compass , Comprehensive Approach Specialist Support – Libya og Afghanistan, 2009-2010
5.	EEAS – CMPD , The External Action Service – Crisis Management and Planning Directorate, Bruxelles (EU),
6.	EEAS – CPCC , The External Action Service – Civilian Planning and Conduct Capability, Bruxelles (EU)
7.	EU AMIS, Sudan , EU support to the African Union Mission in Darfur (EU), 2005-2007
8.	EU Delegation AU , the Delegation of the EU to the African Union, Addis Ababa, Ethiopia (EU), 2008-2011
9.	EUAM Ukraine , EU Advisory Mission for Civilian Security Sector Reform (EU), 2014-ongoing
10.	EUAVSEC South Sudan , EU Aviation Security Mission (EU), 2012-2014
11.	EUBAM Libya , EU Integrated Border Management Assistance Mission (EU), 2013-ongoing
12.	EUBAM Rafah , EU Border Assistance Mission (EU), 2005-ongoing
13.	EUCAP Nestor, Horn of Africa , EU Civilian Maritime Security Capacity Building Mission (EU), 2012-ongoing
14.	EUCAP Sahel Mali , EU Civilian Capacity Building Mission (EU), 2014 – ongoing
15.	EUCAP Sahel Niger , EU Civilian Capacity Building Mission (EU), 2012 – ongoing
16.	EUJUST LEX Iraq , EU Integrated Rule of Law Mission for Iraq (EU), 2005-2013
17.	EULEX Kosovo , EU Rule of Law Mission (EU), 2009-ongoing
18.	EUMM Georgia , EU Monitoring Mission (EU), 2008-ongoing
19.	EUPOL Afghanistan , EU Police Mission (EU), 2007-ongoing
20.	EUPOL COPPS Palestine , EU Co-ordinating Office for Palestinian Police Support (EU), 2006-ongoing
21.	EUPM/BiH, Bosnien-Herzegovina , EU Police Mission (EU), 2003-2012
22.	EUSR Afghanistan , EU Special Representative (EU), 2001-ongoing
23.	ICTY Haag, Holland , Krigsforbryderdomstol (ICTY), 1996-2002
24.	Irak , Identifikation af massegrave (Multilateral), 2003
25.	JMM/JMC Sudan , Joint Monitoring Mission/Joint Military Commission to the Nuba Mountains (Multilateral), 2002-2005
26.	NATO, Bruxelles , Civil-militær samtænkning (NATO)
27.	OCHA Kuwait , Rådgiver for FN forud for 2. Irak krig (FN), 2003
28.	ORHA/CPA Irak , Politiske rådgivere (Multilateral), 2003-2004
29.	OSCE Georgien , Humanitære rådgivere (OSCE), 1998-2003
30.	OSCE Kosovo , Demokratiopbygning, politiske rådgivere, humanitære rådgivere (OSCE), 1998-2003
31.	OSCE Mission Tadjikistan , Tadjikistan support (OSCE), 2001-2002
32.	OSCE Wien, Østrig , Rådgiver i terrorisme-bekæmpelse (OSCE), 2002-2003
33.	SLMM, Sri Lanka , Sri Lanka Monitoring Mission (Multilateral, nordisk), 2002-2008
34.	SMM to Ukraine , Special Monitoring Mission to Ukraine (OSCE), 2014-ongoing
35.	Somaliland , Vælgerregistreringseksperter, 2007-2008
36.	Syrien , Evakuering af danskere fra Libanon, 2006
37.	The High Representative, Bosnien-Herzegovina : Politiske rådgivere i Den Høje Repræsentants kontor (FN), 1997-2004
38.	TIPH, Palæstina , Temporary International Presence in Hebron (Multilateral), 1994-ongoing
39.	UNDAC , United Nation Disaster Assessment and Coordination Team (FN), 1993-ongoing
40.	UNMIK Kosovo , Opbygning af kriminalforsorg (FN), 2000-2002
41.	UNRWA , United Nations Relief and Work Agency for Palestine Refugees in the near East (FN), 1949-ongoing
42.	WEUs politimission Albanien , Politiske rådgivere og efterforskningsrådgivere (Multilateral), 1997-2002

MEDDELELSER FRA FSB-TEAMET

- FSB har indført nye sikkerheds- og sundhedsprocedurer i forbindelse med udsendelse til vanskelige poster. Dette tiltag er nærmere beskrevet i en mail sendt til alle FSB'ere den 10. juni 2015.
- Introduktionskursus for ny-optagede FSB-medlemmer blev afholdt 30. oktober-1. november 2015 på Beredskabsstyrelsens Kursuscenter i Snekkersten. 14 nye FSB'ere deltog i hele kurset sammen med 8 erfarne FSB'ere, der deltog i lørdagens program.
- FSB's ansøgnings- og interviewseminar blev afholdt 2. november 2015.
- Kurser i Conduct After Capture (CAC), førstehjælp og Hostile Environment Awareness Training (HEAT) blev afholdt 9.-13. november 2015. 9 FSB'ere deltog.
- CAC og HEAT-genopfriskningskursus blev afholdt i Snekkersten den 2.-4. december 2015. 17 FSB'ere deltog på CAC og 23 på HEAT.
- FSB fejrede 20 års jubilæum den 7. december 2015 i Eigtveds Pakhus i København.
- Deadline for ansøgninger om optagelse i FSB er 1. marts 2016.

MEDDELELSER FRA FSB FORENINGEN

- Hvis du har lyst til at møde andre FSB'ere, så bliv medlem af FSB-Foreningen og deltag i foreningens debattmøder. Medlemskab koster 200 kr. årligt. Læs mere på <http://www.fsb-foreningen.dk/>
- Årsmøde og generalforsamling afholdes den 27. februar 2016 på Roskilde Rådhus. Tilmelding på www.fsb-foreningen.dk

ANTAL UDSENDTE FSB'ERE (1/9 - 31/12 2015)

FSBnyt, nr. 1 – Februar 2016

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K
Tlf. 33 92 00 00
um@um.dk
www.um.dk

Abonnement og udsendelse

Elektronisk udsendelse ved NIRAS
fsb-niras@niras.dk
<http://fsb.niras.dk>

Redaktion

Kathrine Schmeichel
ks@kathrineschmeichel.dk
Sine Skov og Anna Cecilie Varnild
fsb-niras@niras.dk
Tania Schimmell,
Udenrigsministeriet (ansv.)
Layout: gipsy graphics

Artikler i FSBnyt er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med Udenrigsministeriets synspunkter